

hvorvidt man er i Stand til direkte at skride ind derimod.

Naar man imidlertid i Pressen og ogsaa her har forlangt, at der her maatte handles straks, som om det drejede sig om et Tilfælde, der skulde tages i Opløbet, saa er dette ganske uberettiget. Denne Dumping af Klædevarer er nemlig ikke fra i Dag eller fra i Gaar, men den begyndte i 1921 og havde et meget betydeligt Omfang i 1922 og 1923 og vil tilsyneladende faa samme Omfang i Aar efter de første 8 Maaneder at dømme. Det er maaske ikke ubeskedent at mene, at en Henvendelse om Understøttelse og om Indskriden havde været betimelig adskilligt tidligere end nu. Men ganske vist: jeg forstaa jo godt, at Tekstilindustrien ikke rettede nogen Henvendelse den Gang, for da vidste man, at det kunde ikke hjælpe noget hos det konservative Styre, som den Gang fandtes.

Jeg kan altsaa om Sagen, som man her har krævet Besked om, kun sige, at den er under Behandling; men jeg tror unægtelig ikke, man skal vente, at den giver Anledning til Forslag om almindelige Toldforanstaltninger, og det vilde jo ogsaa være ganske ligegyldigt overfor det Dumping-Eksperiment, som foretages fra Sverige. Men jeg haaber, at der paa anden Maade skal kunne findes Veje til Foranstaltninger i Kraft af den Interesse, som unægtelig fra alle Sider bør næres for en Industri, der beskæftiger mange danske Arbejdere, og som maaske under en vis Situation trænger til visse Støtteforanstaltninger. Men forinden Støtte ydes, maa der foretages Undersøgelser ikke blot af den Art, jeg nu har nævnt, men ogsaa angaaende Industriens Forhold i øvrigt. Jeg ved vel, at visse Tekstilfabrikker i lange Tider har haft mindre gode Resultater; men jeg husker ogsaa Virksomheder i Tekstilbranchen, som ligger med betydelige Beholdninger af Kontanter, og en Række af disse har gennem flere Aar udbetalt Udbytter paa 15—25 pCt. — nogle endda i enkelte Aar mere. Der kan da maaske være Grund til at spørge, hvorfor disse Fabrikker ikke i disse gode Aar har sørget for at samle noget op til Imødegaaelse af de Vanskeligheder, der nu er kommet, eller hvorfor de har udbetalt 25 pCt., ja i visse Tilfælde endogsaa 40—50 pCt. i de Aar, da de havde Muligheder for at samle noget til Imødegaaelse af kommende daarlige Aar. Jeg har ellers hørt adskilligt om, at Sparsommelighed er en af de bedste Dyder, der eksisterer i vort Samfund. Naar der altsaa nu jamres over denne økonomiske Krig — hvad

jeg godt forstaaer —, og naar der nu kræves Hjælp i denne Krig, saa synes det dog lidt ejendommeligt for os, thi hvad der her sker, er jo ikke andet end et Udslag af det System, et Udslag af den Kapitalisme, som man fra den samme Side ønsker opretholdt, et System, som alle Vegne og til alle Tider vil give Udslag som dem, Tekstilindustrien og andre Industrier nu beklager sig over. Man kan som bekendt ikke blæse og have Mel i Munden paa een Gang. Vil man have Goderne i de Tider, da Kapitalismen giver Goder, maa man selvsagt ogsaa tage den Risiko, som til andre Tider flyder af det kapitalistiske System. Det synes i alt Fald for os at være en nærliggende Betragtning.

Dernæst vil der ogsaa være Grund til at se nøjere paa, hvorledes de danske Industrier er organiseret, om de er saa moderne organiseret, at de er i Stand til at optage en Konkurrence og i Stand til paa rette Maade at møde saadanne Vanskeligheder, som de kan komme til at staa overfor. Der er neppe nogen Tvivl om, at der er adskillige smaa eller mindre Virksomheder, der kun er lidet tidssvarende organiseret under Nutidens skarpe Konkurrence, og navnlig er den meget forældede Form, som visse Industrier fremdeles arbejder under, ganske sikkert en væsentlig Hindring for at vinde frem paa de internationale Markeder.

Jeg har i nogen Tid syslet med Planer om en Undersøgelse af de Betingelser, som dansk Industri maatte have for at vinde Plads paa de udenlandske Markeder i de store Landbrugslænder, hvor Produktionen af Industrivarer er ganske minimal, og hvor Danmark maa kunne gøre sig gældende med absolut samme Muligheder som en Række andre Lande. Til en saadan Undersøgelse og Planlægning af, hvorledes denne Sag kan gribes an, til Forsøg paa at erobre en beskedent Plads paa Verdensmarkedet ogsaa for den danske Industri, kan jeg med stor Glæde tilsige Ministeriets Medvirken, og det er utvivlsomt en af de Veje, der maa betrædes. Naar man ser de mægtige Lande, der ligger derude, Britisk Indien, Hollandsk Indien, Kina og mange andre Egne, af hvilke hvert Land indtører for Millioner og atter Millioner af Industrivarer til sin over Maade store

Rettelse.

Sp. 953, L. 12 f. o. og 15 f. o.: „Ribe—Bramminge“, læs: Esbjerg—Bramminge.